

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1063. Usque Ad Annum 1100

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117964

§. 3. S. Joannis Gualberti exordia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66363)

tribus nostris fidem omnem superare videantur. Sed absit a me, ut mendacium literis tradam! Scio, quid dicat Apostolus, si autem Christus non resurrexit, falsi testes Dei invenimur. Quibus nos docet, quemcunque, qui falsum miraculum Deo aut Servis ejus tribuit, reum fieri falsi testimonii contra eum dati, quem laudare volebat. Ex his saltem dispicimus Petri Damiani bonam fidem, quamvis haud facili negotio a nimiae credulitatis nota absolvi possit, referens historias non satis fide dignas, aliorum testimonio nixus.

Deinde narrat Historiam Dominici, qualem superius reddidi, & subjungit: Forte alicui, S. Viri edita miracula magis quam ejus vitæ rationem scire cupienti, respondeo, nos nullibi legere, quod S. Virgo, aut S. Joannes Baptista miracula ediderint. Et adjicio; Sanctorum vitam, quam imitari possumus, plus facere ad nostrum profectum quam miracula, quæ solum admirationis causa sunt. Tandem quæro, an vita prorsus singularis bujus Sancti Viri non continuum miraculum fuerit?

§. III.

S. Joannis Gualberti exordia.

Joannes Abbas Fundator Monasterii Valis Umbrosæ, patria Hetruscus, patrem p. 268.

Sæculum XI.

A.C. 1063.

1. Cor. 15. 15.

Sup. l. LX.

§. 50. vit. n.

14.

vit. Sæc. 6.

Ben. p. 2. p.

trem p. 268.

Sæculum XI. trem habuit Gualbertum, de cujus nomine etiam filius appellatus est, virum nobilem & militarem. Is duos suscepit filios Hugonem & Joannem, cujus vitam scribere ordimur, cumque aliquis ex ipsorum propinquis (*) inter rixas fuisset occisus, latro occursum totius Gualbertorum familiæ solícite fugiebat; nam Barbarorum legibus perempti hominis consanguineis jus erat, propinqui necem, ut valerent, ulcisci. Ecce vero, quadam die tamen Joanni Florentiam proficiscenti & militibus stipato, latro ille occurrit in via tam angusta, ut alter alterum declinare non posset, qui inimicum cognoscens, & salutem desperans, de equo se in terram pronum devolvit, brachiis in formam crucis decussatis mortem expectans. Commiseratione motus est Joannes, & Crucem reveritus, quam situ corporis homicida signabat, ignovit supplici, tum surgere jussu denunciavit, liberum & metu solutum exinde, quocunque vellet, commeare posse. Joannes deinde progressus paululum Ecclesiam S. Miniatis oraturus intravit, & coniectis in Crucem oculis vidit supremam ejus partem sibi inclinari, quasi gratias ageret, quod ob sui reverentiam

(*) Breviarium dicit, ipsum Joannis fratrem Hugonem occisum fuisse.

rentiam inimico pepercisset. Hæc Crux Sæculum XI.
A.C.1063.
postea in Monasterio S. Miniatis asservata, hodieque Florentiæ devote peregrinantibus exhibetur. (*)

Joannes tanto prodigio tactus, re serio pensata, mundo valedicere & se totum Deo consecrare constituit. Moxque cum civitati Florentinæ appropinquaret, præmissos corporis custodes ad hospitium pergere sibi & equis omnia necessaria præparare jubet. Ipse sine mora viam relegens ad S. Miniatem pervenit, & relicto equo, copiam sibi dari petit Abbati colloquendi. Hunc, narrato Crucis prodigio, rogat, ut majora cogitantem suo consilio adjuvaret. Abbas suavitè quidem hospiti mundum relinquere, ut vero ejus constantiam exploraret, quam dura & aspera in monasterio experturus esset prædixit, & quam difficile esset robusto nobilique juveni extremam paupertatem tolerare. Interea famulorum aliquis, admirans, quod dominus suus Florentiam non veniret, domum redit, & quæ evenerant genitoribus nunciat. Unde pater commotus & anxius Florentiam contendit, filium
ubi-

(*) In Actis SS. Bened. *Nuper translata est in Florentinam SS. Trinitatis Ecclesiam, quæ Vallumbrosani est Ordinis, suburbana S. Miniatis Basilica Monachorum cœtu destituta.*

Sæculum XI ubique requirens. Ad Monasterium S. A.C. 1063. Miniatis quoque se contulit, cumque sciret eum ibi latere, & Habitum monasticum velle suscipere, rogavit Abbatem, ut filium sibi adduceret. Nolebat Joannes parentis conspectum subire, non ignarus, eo solum se peti consilio, ne in monasterio remanere liceret. Itaque Gualberto patre turbatis vocibus clamitante & multa mala monachis comminante, nisi redderetur sibi filius, juvenis ita secum deliberare: *a quo melius accipere possum S. Habitum, nisi ab Altari, in quo Sanguis Jesu Christi offertur?* Tum cernens cujusdam fratris Cucullum seorsim positum, eum celeriter ad Ecclesiam deportat, reverenter Altari imponit, mox comam sibi tondet, & vestem monasticam lætus induit. Monachis vivam juvenis fidem stupentibus, intrat Abbas, & ubi Joannem inter ceteros fratres sedere conspexit, patrem ipsius introduxit. Ille filium monachum cernens, vociferari, vestes dilacerare, pectus percutere, genas unguibus vellicare, & amenti similis miserimum se parentem ejulare. Tandem vero Abbate, monachis, ipsoque filio gravissime hortantibus, ad mentem rediens, & paternam Benedictionem filio suo impertitus, monuit, ut saltem, quia a monachis divelli non posset, ad Religiosæ perfectionis culmen eluctaretur.

Pro-

Profecit ille maxime & mirum in mo- Sæculum XI.
 dum, namque post exiguum temporis A. C. 1063.
 spatium Abbate satis functo omnium
 monachorum consensu Abbas eligitur.
 Sed ille munus obire detrectavit, quippe
 amore solitudinis & majoris perfectionis
 desiderio ductus, ex monasterio S. Minia-
 tis cum alio quodam monacho discessit.
 Variis locis peragratis Camaldulum ve-
 nerunt, ubi postquam diu commorati
 fuissent, illius loci Prior Joannem Gual-
 bertum permovere conabatur, ut ordi-
 nari se pateretur, & ibidem stabilitatem
 profiteretur. Verum noluit ille, quia
 vitæ Cænobiticæ dulcedine, secundum
 Regulam S. Benedicti, delectabatur, Ca-
 maldulenses autem vitam asceticam du-
 cebant.

§. IV.

Vallis Umbrosæ Exordium.

Inde cum Socio ad Vallem Umbrosam
 rediit, locum ideo ita nuncupatum, Mabill. Iter.
 quod totam vallem proximorum mon- Ital. n. 16. p.
 tium abietes obumbrarent. Cum igitur 183.
 Joannes Gualbertus situ hujus Vallis, in
 Apennino positæ, & sex horarum itine-
 re ab urbe Florentia distantis, capere-
 tur, sedem ibi fixit, & brevi, fama san-
 cti viri in populos sparsa, ex variis locis
 Discipuli tam Laici quam Clerici, atque
 etiam complures monachi ex Monaste-
 rio